

[Krag.]

Forespørgsler havde, og hvilken Værdi der maatte tillægges en saadan Debat. Det var den højtærede Statsminister den Gang saa fuldt og helt klar over, og derfor førte han an den Gang — hans Evne til at forstaa er nu svækket, og det er paa Grund af Virkningen af det Ansvar, han maa bære. Under den Forhandling, vi den Gang førte, sagde den nuværende højtærede Udenrigsminister til os, idet han citerede Lloyd George, at vi ikke havde beskæftiget os med Problemets Løsning, ja, vi havde saamænd ikke en Gang overvejet det.

Nu ved vi jo, det har vi faaet oplyst i Gaar — det var det eneste, som Statsministerens Tale indeholdt —, at nogen som helst Plan, noget som helst færdigt Middel til at sætte ind overfor Situationen besidder man ikke. Og derfor vil jeg nu spørge i Dag i Tilknytning til den Formodning overfor os, som den højtærede Udenrigsminister for et Par Aar siden udtalte, om man i det hele taget har overvejet Sagen.

Jeg vil tillade mig at spørge: Paa hvilke Punkter mødes de to Regeringspartier, eller paa hvilke Punkter *kan* de mødes i Bestræbelser for at afhjælpe den Arbejdsløshed, som hjemsøger saa at sige alle danske Erhvervsgræne? Paa hvilke Punkter kan man mødes? Forholdet har jo hidtil været det, at hele den Række af Hjelpeforanstaltninger, som i forskellige Situationer er fremført fra socialdemokratisk Side, med den højtærede Statsminister som Ordfører, har ikke kunnet forene de to nuværende Regeringspartier til en fælles Indsats her i Tinget.

Jeg minder om Økonomiraadet og Formuekonfiskationen fra 1924. Og der er jo ikke Spor af Tvivl om, at baade den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Statsminister mindes den Skæbne, som hele denne Plan fik, dels her i dette høje Ting, dels i det høje Landsting, paa Grund af det forskellige Syn paa denne Sag, som de to nuværende Regeringspartier den Gang havde.

Jeg minder om Blændværksmillionerne, for at bruge det korte Rodeske Udtryk fra 1926. Aarsagerne til Erhvervsituationen var den Gang i nogen Maade andre. Den højtærede Statsminister søgte derfor den Gang at sætte andre Midler ind for at imødegaa Tidens Vanskeligheder. De to nuværende Regeringspartier stod i vild Uenighed derom, og derfor bragte disse Forslag Regeringen den Skæbne, som den

maaske selv havde ønsket — og det hele blev lagt ad acta.

Jeg minder om de Toldforanstaltninger, Importforbudsplanen o. s. v., som tidligere har været fremme, og som man trøstede sig med i visse Kredse her i dette høje Ting indtil den Dag, da man havde marcheret rundt om hinanden med Bind om Øjnene saa længe, at man til syvende og sidst stemte hinandens Forslag ned. Men i hele denne March omkring Toldbollen deltog jo heller ikke det andet af de to Regeringspartier; det radikale Venstre sad ganske klarøjet og deltog i Nedstemningen af de Planer, som af de to den Gang protektionistiske Partier var udformet til Imødegaaelse af Krisen.

Og derfor spørger jeg: Hvor langt er man naaet i sine Overvejelser, paa hvilket Punkt kan de to Regeringspartier mødes i fælles Bestræbelser? Muligvis om Igangsættelse af en Smule offentlige Arbejder, men vi ved jo fra det radikale Venstre, at offentlige Arbejder løser ikke Arbejdsløsheds-Problemet, de kan højst mildne, lempe og lindre Forholdene for de i Sammenligning med Helheden forholdsvis faa, der kommer i Arbejde. Vi har nuværende Redaktør Rodes Ord for, at saaledes ligger Forholdene.

Maaske kan de enes om sligt, som den højtærede Statsminister tidligere i sit Blomstersprog — vi ved jo, det er et saadant, han taler, det har han ogsaa forklaret os i Dag — har betegnet som ligegyldige Lapperier. Det kan de maaske mødes om; men hvor er Planen til Løsning af det store Problem, som skal bringe Hjulene i Gang, skaffe de ledige Hænder Beskæftigelse, denne Plan, som man sagde til Befolkningen, man besad og erklærede sig rede til at bringe til Udførelse, hvis Befolkningen vilde give Partierne det Flertal, som var Betingelsen derfor? Jeg venter egentlig talt ikke noget Svar, men intet Svar er ogsaa et klart Svar for den Befolkning, som med Interesse følger, hvad der sker herinde i disse Dage.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen saaledes, at han erkendte, at en Politik, fagligt og politisk saaledes udformet, at den kunde føre til Arbejdslønnernes Nedsættelse og Ejendomsskatternes Formindskelse, var en Politik, som vilde være af Betydning for mange. Jeg har vist forstaaet det ærede Medlem rigtigt? Det ærede Medlem nikker, jeg har altsaa forstaaet ham rigtigt. Men saa synes jeg, det ærede Medlem skulde kalde paa en saadan